

הרגיש יגדל והיכול ירגיש

בסורא היה דָּבָר, בשכנותו של רב לא היה דָּבָר. סברו מכך, משום זכותו של רב, שמרובה.

נראה להם בחלום - רב שמרובה זכותו מאוד, זה דבר קטן לו לרב.

אלא משום אותו האיש, שהיה משאיל כלי הפירה לקבורה.

בדרוקרת היתה דליקה, ובשכנותו של רב הונא לא היתה דליקה. סברו מכך, בזכותו של רב הונא, שמרובה.

נראה להם בחלום - זה קטן לו לרב הונא,

אלא משום אותה האישה, שמחמת התנור ומשאילה לשכנותה.

תרגום, בבלי, תענית כא, ע"ב

ויגדל משה, ויצא אל אחיו, וירא בסבלותם.

שמות ב, יא

שהרי משה רבינו אף על פי שהיה בפלטיין של פרעה, הלך לראות בסבלותן של ישראל, היינו שלמדנו - הלל אומר אל

תפרוש מן הצבור, שלא יהיה אדם רואה צבור בצער ויאמר אלך לביתי, ואוכל ואשתה, ושלום עלי נפשי, אלא יהא נושא

בעול עם חברו.

תרגום, פסיקתא זוטרתא (לקח טוב), שמות ב, יא

לרצות לראות פירושו שאתה מכון לבך באופן אקטיבי, מעבר לחובה המוסרית הפורמלית, אל הסובלים, אל

מצוקותיהם ובעיותיהם. בעקבות כך, הסיכוי שאכן תראה הוא גדול לאין-ערוך. הרצון לראות גם יקבע במידה רבה את

מה שתראה ומעבר לכך, גם את פרשנותך למציאות הנגלית אליך...

לרצות לראות פירושו שאתה יוצא מעצמך, מהאנוכיות שלך, אל הזולת.

כך אני מבין את "ויגדל משה": הוא גדל להיות משה...

יהודה מימון, 'לרצות לראות', ארץ אחרת, 4, (תשס"א), עמ' 56-60

פעולות אלה הנוכרים בפרשה זו אשר פעל משה רבינו עליו השלום אשר עם היותו בבית המלכות הלך לראות מצב אחינו

בית ישראל. והכאתו את המצרי אשר היה מכה את אחד מאחינו העברים. ותוכחתו לעברי הרשע המכה את רעהו והצלתו

לשבע בנות כהן מדין מיד רועים חמסנים.

מגידים ומודיעים לנו גודל רוממות נפשו של משה רבינו עליו השלום וטהרתו ואשר היה מוקדש מרחם ומהריון, בעל נפש

טהורה, זכה וברה מלא רוח גבורה אלוהית, רם המעלה, אשר לא יוכל להביט אל העול והחמס. ומציל היה בכל מה שאפשר

לו להציל...

וכל זה היה טרם נתייחד אליו הדיבור ולהיות אב ואדון הנביאים.

ומזה ילמד כל בר לבב ובעל נפש יקרה להיות עומד בפרץ להציל את אחיו מיד עושקיהם נפש. ולעשות כל תצטדקי, שאפשר

להקריב את משפטם לפני הממשלה ירום הודה, ואם אי אפשר לו יעמיד להם מורשה, מומחה ונאמן. בטרם תיטרף השעה

על הנעשק והנרדף.

... ועוד זאת יתירה שגם בהיות העושק איש מאחינו בית ישראל והנעשק נכרי ראוי גם כן בבוא מעשה כזה (אם כי רחוק זה

מאד מן המציאות) לעמוד לימין הנעשק כי תועבת ה' כל עושה עוול.

חכם משה כלפון הכהן, דרכי משה, שמות, דפוס דוד עידאן, ג'רבה, תרצ"ה, עמ' טו-טז

ואפשר שמזה נשתרבה המנהג, שאיזה עשירים עושים מים חמים הרבה על גבי כירה גדולה מיום שישי, ונשאר על גבי

כירה כל יום שבת להתחמם, ונותנים אותו כל יום השבת.

חכם יוסף בן נאים, נמכר יוסף, פרשת ויקהל, אוצרות המגרב, לוד, תשע"ג, עמ' 342